

Horsens Orienteringsklub

BYGHOLM

1970 – 2010

HORSENS OK



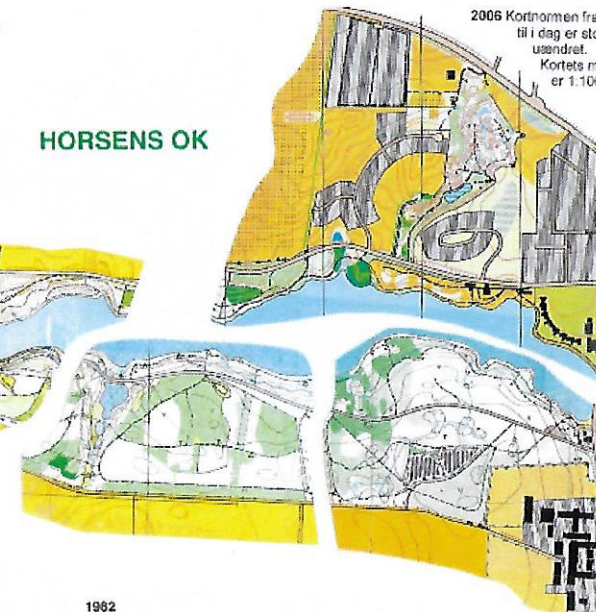
1970

Den vestligste del af dette jubilæumskort er en del af et måletordsblad udgivet af Geodætisk Institut i målestoksforholdet 1:20000. Det var primært denne korttype der blev brugt i Horsens OK i denne periode.



1974

Orienteringskortets indførelse var en revolutionerende omvæltning, der gav orienteringsporten et vældigt løft frem i medierne. Det var året hvor Mona Nargaard blev den første danske verdensmester. Kortets målestok er 1:15000.



1982

Som årene gik, blev der stillet større krav til detaljeringsgraden, og målestoksforholdet blev ofte øget til 1:10000.

1985

Korttypen fra 1982 er stort set bevaret. Asfalterede veje er blevet brune, der er kommet begreber som undervegetation og overskueligt område, hvorved muligheden for at læse kortet er blevet bedre. Kortets målestok er 1:10000.

Spezialkort fremstillet i anledning af Horsens Orienteringsklubs 40-års jubilæum den 25-01-2010

Jubilæum

1970-2010



Jubilæumsord

Den 26. januar 2010 har klubben 40 års jubilæum. Bestyrelsen har valgt at det skal markeres med et jubilæumsblad og en lille fest i klubhuset.

Jeg har selv haft fornøjelsen af at være med i 34 år. Men flere medlemmer har været med i længere tid. Det giver sig bl.a. udslag i at vi har en meget stor Veteranklub, som jeg tror er med til at fastholde de lidt ældre medlemmer i klubben.

Men nogle medlemmer er forsvundne. Nogle til andre klubber, andre er holdt op, men heldigvis sker det ofte, at vi senere træffer dem igen som aktive orienteringsløbere. Det er altså svært at glemme o-sporten og Horsens Orienteringsklub.

Klubbens medlemstal har de sidste år været stabilt på ca. 250 medlemmer. Vi kan altid bruge nye medlemmer, men vigtigt er det også at fastholde de medlemmer vi har i klubben. Men nye medlemmer giver ofte nye ideer, og derfor skal vi hele tiden være parate til at tage imod de nye folk der dukker op.

Som klub er vi meget privilegerede. Vi har eget klubhus, ungdomsafdeling, veteranklub, og i det hele taget tilbud til alle aldersgrupper. Det kræver at mange hjælper til med arbejdet, og det er der mange der gør. Vi har mange skove rundt om Horsens som vi kan løbe i, og det er der mange klubber der misunder os.

Men inden vi løber skal kortene over skovene tegnes. Det er et stort arbejde. På dette område sker der i øjeblikket en stor teknisk udvikling, som måske er tidsbesparende for korttegnerne, og skulle give endnu bedre kort.

Vi er gennem årene blevet mere synlige i lokalsamfundet. Det er hårdt arbejde. Lige nu er gode sportslige resultater også med til det. Vi vinder mesterskaber, priser og er med til møder indenfor sporten i Horsens. Det giver god omtale og fin pressedækning.

Klubaften og lørdagsløb er stadig kerneprodukterne i vores klub, og dem skal vi værne om og fastholde.

Horsens Orienteringsklub er en klub, hvor både elite og bredde mødes, og vi husker altid det sociale liv i klubben. Det er jeg som formand stolt af.

Der er altså ingen grund til at frygte fremtiden for Horsens Orienteringsklub, og vi skal huske at fejre vores succes. Men vi skal også huske at arbejdet i klubben varetages af frivillige, som alle på deres måde bidrager til at Horsens Orienteringsklub er en af Danmarks bedste og største orienteringsklubber.

Lars Sørensen

Kongerækken

STIFTET 26. JANUAR 1970

	FORMAND	KASSERER	NÆSTFORMAND	SEKRETÆR
1970	Jørn Juel Pedersen	Gunnar Poulsen	Arne Jeppesen	Jørn Mathiesen
1971	Axel Stobberup	Gunnar Poulsen	Jørn Mathiesen	Steen Nilsson
1972	Axel Stobberup	Gunnar Poulsen	Jørn Mathiesen	Steen Nilsson
	FORMAND	KASSERER	KOMMUNIKAT.	LOKALER
1973	Axel Stobberup	Jens Chr. Sørensen	Svend Wonsyld	Finn Sig
1974	Axel Stobberup	Ole Christensen	Svend Wonsyld	Finn Sig
1975	Axel Stobberup	Ole Christensen	Preben Jørgensen	Sven Taylor
1976	Axel Stobberup	Ole Christensen	Lisbet Ravn	Kjeld Pedersen
1977	Erik Nielsen	Ole Christensen	Lisbet Ravn	Kjeld Pedersen
1978	Erik Nielsen	Ole Christensen	Lisbet Ravn	Kjeld Pedersen
1979	Erik Nielsen	Ole Christensen	Lisbet Ravn	Roald Pedersen
1980	Erik Nielsen	Ole Christensen	Lisbet Ravn	Roald Pedersen
1981	Peer Straarup	Ole Christensen	Aase Thyssen	Roald Pedersen
1982	Peer Straarup	Vita Nilsson	Aase Thyssen	Henning Nikolajsen
1983	Peer Straarup	Vita Nilsson	Eigil Nielsen	Henning Nikolajsen
1984	Peer Straarup	Johannes Andersen	Eigil Nielsen	Henning Nikolajsen
1985	Preben Jørgensen	Johannes Andersen	Niels Gårsted	Karl Ditlevsen
1986	Preben Jørgensen	Johannes Andersen	Niels Gårsted	Karl Ditlevsen
1987	Preben Jørgensen	Johannes Andersen	Niels Gårsted	Karl Ditlevsen
1988	Preben Jørgensen	Johannes Andersen	Niels Gårsted	Karl Ditlevsen
1989	Preben Jørgensen	Johannes Andersen	Even Andersen	Karl Ditlevsen
1990	Preben Jørgensen	Johannes Andersen	Even Andersen	Svend Aage Sørensen
1991	Peer Straarup	Kim Taylor	Even Andersen	Svend Aage Sørensen
1992	Peer Straarup	Kim Taylor	Karin Karlsson	Jette Christoffersen
1993	Peer Straarup	Kim Taylor	Karin Karlsson	Jette Christoffersen
1994	Peer Straarup	Kim Taylor	Karin Karlsson	Jette Christoffersen
1995	Peer Straarup	Kim Taylor	Svend Aage Sørensen	Jette Christoffersen
1996	Lars Sørensen	Kim Taylor	Svend Aage Sørensen	Jette Christoffersen
1997	Lars Sørensen	Knud Christensen	Claudia Thomsen	Jette Christoffersen
1998	Lars Sørensen	Knud Christensen	Claudia Thomsen	Ole Mønster
1999	Lars Sørensen	Knud Christensen	Claudia Thomsen	Ole Mønster
2000	Lars Sørensen	Knud Christensen	Claudia Thomsen	Ole Mønster
2001	Lars Sørensen	Knud Christensen	Britta Pedersen	Ole Mønster
2002	Lars Sørensen	Knud Christensen	Britta Pedersen	Veteranklubben
2003	Lars Sørensen	Knud Christensen	Britta Pedersen	Veteranklubben

BEST.MEDLEM	BEST.MEDLEM	BEST.MEDLEM	
Hans Linneberg	Kirsten Østergaard	Ole Storm	
Hans Linneberg	Kirsten Østergaard	Ole Storm	
ARRANGEMENT	KORTUDVALG	TRÆNING/INSTR.	UNGDOMSUDV.
Johannes Andersen	Troels Jensen	Ole Storm	
Johannes Andersen	Troels Jensen	Cai Skovbjerg	
Erik Nielsen	Troels Jensen	Cai Skovbjerg	Johannes Andersen
Erik Nielsen	Troels Jensen	Poul Holm	Finn Ingwersen
Erik Woge	Axel Stobberup	Poul Holm	Per Filskov
Erik Woge	Axel Stobberup	Poul Holm	Per Filskov
Erik Møller	Axel Stobberup	Poul Holm	Jørgen Christoffersen
Erik Møller	Axel Stobberup	Poul Holm	Jørgen Christoffersen
Erik Møller	Axel Stobberup	Leif René Hansen	Lars Sørensen
Kai Skovbo	Preben Jørgensen	Leif René Hansen	Lars Sørensen
Kai Skovbo	Preben Jørgensen	Leif René Hansen	Aase Thyssen
Kai Skovbo	Henning Larsen	Karsten Knudsen	Aase Thyssen
Kai Skovbo	Henning Larsen	Karsten Knudsen	Aase Thyssen
Kai Skovbo	Henning Larsen	Karsten Knudsen	Tenna Skovby
Kai Skovbo	Henning Larsen	Karsten Knudsen	Tenna Skovby
Gunnar Gjermandsen	Troels Jensen	Karsten Knudsen	Eigil Nielsen
Gunnar Gjermandsen	Troels Jensen	Karsten Knudsen	Eigil Nielsen
Ole Christensen	Preben Jørgensen	Troels Jensen	Eigil Nielsen
Kai Skovbo	Troels Jensen	Jørn Egeberg	Eigil Nielsen
Kai Skovbo	Troels Jensen	Jørn Egeberg	Susanne Svendsen
Kai Skovbo	Troels Jensen	Jørn Egeberg	Susanne Svendsen
Kai Skovbo	Troels Jensen	Jørn Egeberg	Susanne Svendsen
Tove Straarup	Troels Jensen	Jørn Egeberg	Susanne Svendsen
Tove Straarup	-----	Jørn Egeberg	Susanne Svendsen
Heidi Koch Pedersen	Tove Straarup	Henning Hansen	Susanne Svendsen
Heidi Koch Pedersen	Tove Straarup	Henning Hansen	Susanne Svendsen
Jørgen Kristensen	Tove Straarup	Henning Hansen	Susanne Svendsen
Jørgen Kristensen	Tove Straarup	Henning Hansen	Karsten Stald
Thor Johannesen	Tove Straarup	Henning Hansen	Karsten Stald
Thor Johannesen	Mikkel Gandrup	Henning Hansen	Alex Lund Nielsen

Fortsættelse af Kongerækken

	FORMAND	KASSERER	UNGDOMSUDV.	BEST.MEDLEM
2004	Lars Sørensen	Knud Christensen	Henrik Thomsen	Thor Johannesen
2005	Lars Sørensen	Knud Christensen	Henrik Thomsen	Thor Johannesen
2006	Lars Sørensen	Knud Christensen	Henrik Thomsen	Thor Johannesen
2007	Lars Sørensen	Knud Christensen	Henrik Thomsen	Thor Johannesen
2008	Lars Sørensen	Knud Christensen	Henrik Thomsen	Mads Mikkelsen
2009	Lars Sørensen	Knud Christensen	Kim Højmark	Mads Mikkelsen



SVENN AAGE SØRENSEN
TROELS JENSEN
JØRN EGEBOG
WIM TAYLOR
KAI SØLUND
PEER STRANDUP
JETTE CHRISTOFFERSEN
KARIN KARLSEN

BEST.MEDLEM	BEST.MEDLEM	BEST.MEDLEM	LOKALER
Alex Lund Nielsen	Pia Højmark	Henning Hansen	Veteranklubben
Alex Lund Nielsen	Pia Højmark	Henning Hansen	Veteranklubben
Alex Lund Nielsen	Pia Højmark	Henning Hansen	Veteranklubben
Alex Lund Nielsen	Pia Højmark	Henning Hansen	Veteranklubben
Alex Lund Nielsen	Pia Højmark	Charlotte Purup-Nielsen	Veteranklubben
Alex Lund Nielsen	Flemming Thyssen	Charlotte Purup-Nielsen	Veteranklubben



Horsens ok's formænd i 40 år



Jørn Juhl
1970



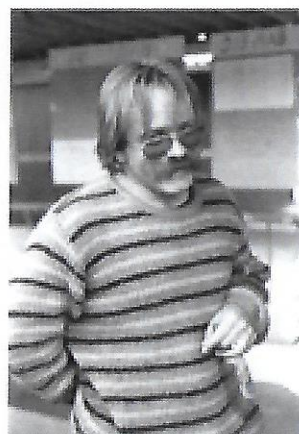
Axel Stobberup
1971-1976



Erik Nielsen
1977-1980



Peer Straarup
1981-1985



Preben Jørgensen
1986-1990



Peer Straarup
1991-1995



Lars Sørensen
1996-

Min tid på landsholdet

Min første konkurrence i den rød-hvide landsholdsdragt var i oktober 1991 til ungdomslandskampen Skåne-Letland-Tyskland-Danmark i Bjerre og Frederikshåb, og den seneste var i juli 2007 til World Cup i Sverige i forbindelse med O-ringen. I de mellemliggende 16 år har jeg haft utroligt mange gode oplevelser med landsholdet, dels ved konkurrencerne, men også under de forudgående forberedelser.



I forbindelse med min deltagelse på det danske landshold har jeg fået en lang række unikke oplevelser. Arrangørerne af mesterskaberne og World Cup løbene ønsker at vise det bedste de har, så løbene er af og til blevet afviklet i områder, som ellers ikke er åbne for orienteringsløb, eller som er blevet tilgængelige gennem bygning af midlertidige broer m.v.

Jeg har rejst det meste af Norden og store dele af Europa tyndt. Samlet har jeg løbet orienteringsløb i 18 forskellige lande. Af de mere eksotiske oplevelser har jeg været 2 gange i Japan, hvor de stejle skråninger var beklædt med kæmpebamusb, og jeg er blevet jagtet af mere eller mindre vilde hunde i skovene omkring Kiev i Ukraine. Enkelte år har jeg haft mere end 120 overnatninger væk fra min egen adresse i forbindelse med orienteringsløb, og jeg har kørt et utal af kilometer i diverse biler og minibusser.

Set i bakspejlet er der specielt 2 resultater, som jeg tænker tilbage på med stolthed. Som junior var jeg med til at vinde den afsluttende stafet ved junior VM i 1995 sammen med mine 2 gode kammerater Jesper Damgaard og Mads Ingvarsen, og som senior blev jeg i 2004 nr. 11 på den lange distance ved VM i Sverige.

At vinde stafetten i Rye Sønderkov ved junior VM i 1995 med Horsens OK som arrangør var en helt speciel oplevelse. Sammen med resten af det danske juniorlandshold havde Jesper, Mads og jeg set frem til og forberedt os mod denne dag i lang tid. Vi vidste, at hvis vi alle løb op til vores bedste, så kunne vi være med i kampen om medaljerne. Året tidligere var vi blevet nr. 5 på stafetten til junior VM med næsten det samme hold.

Jesper og Mads løb begge rigtig godt og jeg blev sendt i skoven som nr. 1 på den afsluttende 3. tur. Fra forvarslingerne vidste jeg, at nærmeste forfølger var Ungarn, som sendte Gabor Domomyik ud på sidsteturen. Gabor var nykåret verdensmester på kort (mellem) og klassisk (lang), så jeg vidste, at jeg skulle levere en top præstation, hvis drømmen om at vinde VM skulle opfyldes.

På vej til post 2 lavede jeg en parallell fejl i det komplicerede slugtsystem, og da jeg kom tilbage i den rigtige slugt, fik jeg øje på Gabor. Det forspring, som Jesper og Mads havde opbygget, var sat over styr, da jeg klippede post 2 sammen med Gabor.

På det næste stræk løb jeg bag Gabor. Da jeg drejede til højre op mod min post, fortsatte han videre, og jeg vidste, at han enten bommede eller havde en længere gaffling. Jeg fandt posten uden problemer, og farten og koncentrationen fik et ekstra hak op.

Jeg løb perfekt frem til banes sidste langstræk. Jeg var overbevist om, at jeg var foran Gabor. Pludselig

mistede jeg koncentrationen, og hvad værre var, jeg mistede også kortkontakten. Jeg var helt blank, og nervøsiteten kom farende. Mads og Jesper havde sendt mig af sted i medaljeposition, og nu var jeg ved at smide det hele væk. Sekunderne føltes som timer, men jeg fik styr på tankerne igen. Jeg kunne ikke læse mig ind men vidste, at jeg ikke kunne være kommet langt væk fra det planlagte vejvalg, så jeg fortsatte på min kompaskurs frem mod den skrænt, hvor næste post skulle ligge. Jeg havde ikke løbet langt før jeg igen fik læst mig ind, og fandt posten uden yderligere problemer. Jeg var overbevist om, at jeg var blevet overhalet af en hel flok, men fortsatte med fokus og koncentration på orienteringen mod de afsluttende svære poster.

Næstsidste post var en radiopost, og kort efter at jeg havde klippet posten, blev jeg mødt af et brøl fra stævnepladsen. På vej mod sidsteposten nåede jeg at tænke, at det måske alligevel kunne blive til en plads på podiet eller måske en bronzemedalje.

Da jeg kom ud på stævnepladsen blev jeg mødt af et endnu større brøl, og Jesper og Mads kom råbende løbende mod mig. De råbte, at vi vandt, men det var svært at høre, og det kunne ikke passe. De fortsatte dog med at råbe, og speakeren sagde det samme.



Det var oplagt, at vi skulle følges det sidste stykke over målstregen, men det nåede jeg ikke at tænke på. Jeg klippede sidsteposten og hamrede i mål, mens jeg nærmest fik væltet Jesper ned i græsset. Det var en fantastisk følelse at omfavne Jesper og Mads og vide, at vi sammen var blevet verdensmestre.

De gode resultater og de mange oplevelser med landsholdet er ikke kommet af sig selv. Det er resultatet af dedikation og en stor mængde træning. De mange rejsedage og op mod 20 timers fysisk træning om ugen har betydet, at jeg har brugt den dobbelte tid på at gennemføre mit jurastudie.

Rejserne til stævner og træningslejre gav et godt sammenhold blandt deltagerne. En stor del af mine venner og kammerater har jeg mødt ved orienteringsløb, og jeg har kontakter fra de andre landshold over store dele af verden. Jeg fortryder således ikke, at jeg valgte at bruge en række år på at satse på min karriere som orienteringsløber.

Troels Nielsen



Tove – løbstilmelder også i fremtiden!

Klubbens tradition bød mig at overtage løbstilmelderjobbet første gang i 1981. Dengang var det altid formandens kone, der havde jobbet, og da Peer i en alder af 29 år overtog formandsposten efter Erik Nielsen, overtog jeg automatisk jobbet som løbstilmelder efter hans kone.

Da Peers holdning til bestyrelsesposter er, at man er brændt ud efter 4 år, havde jeg kun jobbet til 1985, hvor der kom en ny formand til. Jeg var faktisk også ved at være kørt træet, for jobbet var alt andet lige en del mere arbejdskrævende end i dag.

Hver løbstilmelding startede med, at jeg en gang om ugen modtog 2 eks. af arrangørernes indbydelser direkte fra forbundet, og sidste tilmelding til løb lå altid på vores klubbaften.

Alle, der skulle til åbne løb, udfyldte et kort med navn og klasse/bane. Kortene blev samlet i en kasse i klubhuset, hvor jeg hentede dem tirsdag aften. Så var det hjem og skrive tilmeldingerne. Det kunne være en drøj omgang, fordi alt blev håndskrevet på specielle tilmeldingssedler, og i perioder var der mange løb, der skulle sendes tilmelding til.

Efter at listerne var udfyldt lavede jeg bogføringen på et godt gammeldags kortsystem, hvor hvert medlem/familie havde et kort, som alle indbetalinger og udbetalinger blev noteret på. Efter at alt var lagt til og trukket fra, burde det hele stemme. Det gjorde det som regel ikke første gang, fordi pølsefingrene ramte ved siden af på min lille simple lommeregner med de små taster. Når det endelig stemte, udfyldte jeg girokortene og kørte en tur på posthuset med tilmeldinger og girokort inden sidste postkassetømning.

I 1985 fik jeg jobbet "solgt" til en ikke formandskone, nemlig Karen Mønster. Herefter kom Britta Ank Pedersen til, og mens hun barslede med tvillingerne i 1993 hjalp jeg hende i nogle måneder. Systemet var stadig det samme, så det var ikke svært at sætte sig ind i igen.

Der gik nogle år og pludselig dukkede der en PC-DOS-DOF-udviklet ting op, som i hvert fald regnskabet kunne laves på. Erna og Poul Erik brugte systemet i forbindelse med tilmeldingen i flere år, og blev afløst af Michael Lind-Frandsen. Han blev, så vidt jeg ved/husker, den første i klubben der anvendte det nuværende tilmeldingsprogram – O-service.

O-service er intet mindre end en revolution set i forhold til min debut i 1981. Nu kan alt omkring løbstilmelding og medlemsregistrering i princippet køres via dette program.

Med udsigten til de nemme arbejdsprocedurer meldte jeg mig til løbstilmelderjobbet i sommeren 2004, da Michael gerne ville afløses.

Det er altså blevet nemt. Alle klubbens medlemmer bruger det, så arbejdet for mig består i at tjekke, om alle har tastet den rigtige bane/klasse ind, at få lukket og sendt tilmeldingen, og få betalt startafgifterne til arrangørerne. Alt via nettet – dejligt!

Det har vist sig, at der er nogle uhensigtsmæssigheder i programmet, som blandt andet består i, at regnskabs-/bogføringsprogrammet ikke virker optimalt. Derfor har jeg lavet min egen kassekladde og medlemskonto i et almindeligt regneark.

Sidste tilmeldingsfrist gør, at jeg har mindre end et minut til at tjekke, lukke og sende tilmeldingerne, idet sidste tilmeldingsfrist for mig er den samme som for løberne. Det er ikke ret smart. Det betyder faktisk, at jeg skal lade tilmeldingsfristen være åben til sidste minut af hensyn til løberne, men jeg har valgt, at jeg lukker en gang efter kl. 19. Det gør jeg uanset

arrangørerne forlanger at få tilmeldingen kl. 18, 19, 24, eller som enkelte gange kl. 14.

En anden uhensigtsmæssighed er, at der i sæsonen er tilmelding næsten hver dag. Det kunne jeg ønske blev samlet til 2-3 gange om ugen. Ydermere har arrangørerne frister i sommerferien, i påsken og i juleferien. Det er ikke altid nemt at få det klaret, men heldigvis tager Michael over, hvis han er hjemme, mens jeg følger rundt til o-løb, eller andet. Hvis Michael ikke er hjemme, findes der netcaféer, så det går.

I sommeren 2009 har DOF nedsat et it-udvalg, der blandt andet skal beskæftige sig med O-service. I den forbindelse har jeg nedfældet mine ønsker, så der er håb forude. Mit absolut største ønske er, at arrangørerne selv lukker for tilmeldingen, når de har brug for at trække deltagerne til et løb.

Tove

TILMELDING

til _____-løb den _____

i _____
(løbsområde)

NAVN: _____

KLASSE/BANE: _____

Startafgiften kr. _____

- ☐ indestår på min konto
☐ er betalt på giro 6305113
☐ medfølger pr. check
☐ medfølger kontant

KØRELEJLIGHED ønskes ☐

Jeg har plads til _____ personer

Bem.: _____

-----KLIP-----

LØB _____

tilmeldt i klasse/bane _____

dato _____

Jeg fik en mail fra Tove Straarup, jeg skulle skrive til et 40 års jubilæumsskrift, fordi jeg havde det laveste medlemsnummer. Det fik mig til at undersøge mit medlemsnummer, det viste sig at være nummer 4. Hvordan det er gået til, er mig ubegribeligt. I 25 års jubilæumsskriftet skrev Johannes Andersen, fordi han havde det laveste medlemsnummer, det var nummer 5, på det tidspunkt var jeg også medlem, da var nummer 5 lavere end nummer 4 eller hvad? Han skriver endda, at han var til klubmesterskab i 1969 i klubben, før klubben blev stiftet. Første gang jeg var med til orienteringsløb var i 1972, så der er noget galt med det medlemsnummer. Hvis det er en kasserer, der har byttet lidt om på tallene, så kan jeg da blive nervøs for klubbens økonomi, hvis de laver numre med tallene.

Mit første orienteringsløb var altså i oktober 1972 i Bjerre. Jeg husker det så tydeligt i regnfrakke og gummistøvler. Jeg havde fået at vide, det var ligegyldigt, hvilket tøj man havde på. Jeg fulgtes med Jytte som var medlem. Vi havde ikke løbet mange skridt, før Jytte sagde, vi behøver ikke løbe hele vejen. Når vi havde klippet en post, og jeg sagde, kom vi skal ad den vej, sagde Jytte, hvordan ved du det allerede. Jeg havde ingen kompas med, det havde Jytte og det skulle bruges, før vi kunne komme videre.

Jeg blev virkelig bidt af det. Jytte gjorde en god gerning. Jeg deltog i samtlige træningsløb fra den lørdag i oktober og indtil lørdag den 11. august 1973. Flemming blev født lørdag den 18. august 1973 kl. 12.30. Jeg var med til påskeløb i 1973 og jeg har været med til hvert eneste påskeløb siden.

I februar 1973 var jeg med til generalforsamling for første gang, den blev afviklet på Rytterkroen. Den aften lærte jeg en frygtelig masse nye ord. O-løb, Bom, Åbne løb, Påskeløb, Jomfrueligt terræn, Fjeldløbet, Natløb, Jysk 3-dages, Korttegnning,

Bomærke til VM, NOM, DOF, NOF, Thy-leje, 5-dages, Wild-Vest, Bymesterskab, Klubmesterskab. Senere lærte jeg også, at der var noget, der hed Wild-midt-vest og Fidusløb, Skovkarle, Nordkredsen, Sydkredsen, Østkredsen, IOF. I dag kan jeg ikke huske, hvad kurserne hed, men de havde også nogle mærkelige betegnelser. B og U og andre benævnelser for udvalgene var også nye ord. Jeg har sikkert lært mange flere nye ord end de, der her huskes, så alt i alt må jeg sige, at mit ordforråd er udvidet ved at komme ind i orienteringssporten. Jeg opdagede også, at alle, de der omtalte disse ord, mente, at det var naturlige ord alle burde kende til.

På det tidspunkt jeg startede med at løbe, spillede Jørgen endnu fodbold, men efter jeg havde fået ham med til orienteringsløb nogle gange, når det passede ind i terminslisten med bolden, ja, så blev bolden valgt fra til fordel for o-løb. Dermed blev det en sport for hele familien.

Orienteringsløb er at finde vej hurtigst muligt ved hjælp af kort og kompas, det tror jeg aldrig, der er nogen, der har fortalt mig. Heldigvis havde Jytte sagt, vi behøver ikke at løbe hele tiden, og det har jeg siden levet op til. Hun var en god læremester, men hun kan dog ikke leve op til, hvad jeg har lært, når jeg har været med som leder på alle ungdomsløbernes kurser. Jeg har suget til mig, hvor det var muligt.

Det fascinerende ved sporten er bl. a., at man kan dyrke den på det niveau, hvor man kan overse at befinde sig.

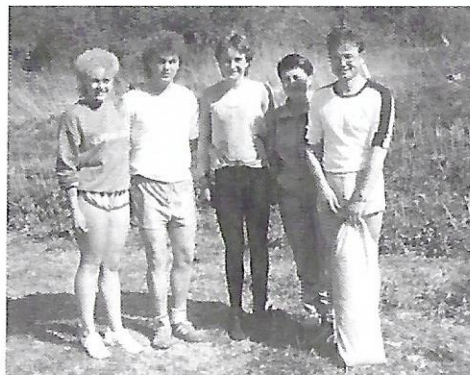
En anden ting der er fascinerende ved sporten er, at det er en rigtig god familieidræt. Alle i familien kan deltage i samme arrangement lige fra den eller de der er med i eliten og til den mindste eller ældste løber i familien. Det være sig alle løb, træningsløb,

konkurrence løb /åbne løb, divisionsturneringer, mesterskaber, ferie løb, andre flerdages løb.

En tredje ting der er fascinerende ved sporten er, at man kommer så mange ukendte steder i landet, hvor man ellers normalt ikke ville komme.

På sin vis er det også rart at DOF Dansk Orienterings Forbund er et lille forbund, hvor man let kommer til at kende en masse mennesker, det er rigtigt hyggeligt, når man mødes på stævnepladserne til diverse løb. Jeg kan tilføje, at vi i familien har fået rigtig mange venner rundt om i landet igennem orienteringssporten.

I de fleste klubber i landet findes der sikkert et rigtig godt socialt klubliv. Efter min mening tegner Horsens OK sig som en af de bedste. Vi har vores træningsløb om lørdagen. Vi er sammen i påsken og ferierne til løb. Vi er sammen i klubhuset på klubaftener. Vi er på kluture. Vi er sammen til konkurrenceløb rigtig mange søndage om året. Vi er sammen i veteranklubben hver torsdag. Kort sagt vi er nok mere sammen med løbere i klubben end andre i familien. Samtidigt kan jeg tilføje, at det også er nemmest at være i familie med os, hvis man er løber.



Jeg kan se, at medlem nr. 5 har afsluttet med status. Det gør jeg så også.

Aase Thyssen: Medlem i 37 år

Formand for kommunikationsudvalget: 2 år

Formand for ungdomsafdelingen: 4 år

Formand for DOF s B og U afdeling: 6 år

Andre poster i B og U, DOF og Kreds: 15 år

Mand: Jørgen medlem i 36 år

Børn: Medlemmer fra 1973 Berit, Carsten, Flemming

Berit har kørt: Projekt Team Nordlys

Carsten har været: U-træner for Elitemiljø, Nordkredsen og Klubben

Flemming har været: U-træner for Nordkredsen og Klubben

Svigerbørn: Medlemmer Anders, Susanne og Maiken

Børnebørn: Medlemmer Rasmus, Jonas, Alberte, Anne-Sofie, Rebecca, Eline og Lasse.

Herudover har vi været stævneleder, banelægger og andet ved klubbens arrangementer.

PS: B og U står for børn og unge.

En gang medlem altid medlem. Vi har haft så utrolig mange gode oplevelser, så det vil være svært at lave en top ti, og det uanset om vi har nydt eller ydet til det organisatoriske. Glæden ved arbejdet har båret lønnen i sig selv.

Kan du huske..?

Åh disse minder, de kommer igen og igen,

Åh disse minder, de kan ikke skrives med pen.

Åh disse minder, det er dem der gør livet kulør, i skoven vi posterne finder, med det gode det gamle humør.

Klubbens gang gennem 40 år

Jeg har gennemgået 40 års klubblade, og her bringes lidt sjovt og alvor fra årene.

1970: Klubbens stiftes

1971: Medlemstallet er 116.

1972: Der er underskud i Ølkassen konstaterer Preben Jørgensen. Der klages over skjulte poster.

1973: Kassebeholdningen er på 707 kr.

1974: Pris for deltagelse i klubfest er 35 kr.

1975: Klubbens første landsholdsløber er Mette Filskov (Sorø)

1976: Jeg melder mig ind i klubben.

1977: Boller Nederskov lukkes. Vi arrangerer JM i Vrads.

1978: Wild Midt West for 1. gang, løbet vindes af Troels Jensen. O-Kort over Stagsrode.

1979: Vi arrangerer DM Stafet i Palsgård. Tove Straarup indmeldes. Indvielse af klubhuset.

1980: Tilladelse til robåd ved søen gives. Grethe Nielsen (Knudsen) deltager i Påskeløbet.

1981: Vi arrangerer Påskeløb. Berit Harfot løber for 1. gang D 13-14 B, og håbede at konkurrenterne udeblev.

1982: Gennemsnitsalderen i klubben er 29,8 år.

1983: Vi er med i divisionsfinalen. Ungdomsklubfesten slutter først kl. 01.00.

1984: Knud Erik Christensen stopper som materielforvalter. Materialet var opbevaret i Knud Eriks kældere.

1985: Britta Pedersen indmeldes. Troels Nielsen (Lille Troels) vinder DM i H 10.

1986: 6 munke fra Gyllingnæs indmeldes i klubben. O-Kort over Skanderborg Dyrehave.

1987: Aranka Sig arrangerer vintergymnastik. Svend Aage Sørensen indmeldes.

1988: Der skal ryges i sofahjørnet i klubhuset (Tove og Eigil). Indbrudstyre kører en bil ind i klubhuset og pejsen væltes. Rulleski er den store dille i klubben (Jørgen Christoffersen).

1989: Indbrud igen, der er stjålet en bluse.

1990: Familietur til København med Even Andersen som arrangør.

1991: Kim Taylor er ny kasserer. Vi tegner kort på computer.

1992: Trilles opskrift på strikkede klippevanter offentliggøres, Thy-Lege på Samsø. En løber fra Odense bliver væk under et løb i Bjerre Skov (er fundet).

1993: Susanne Svendsen bliver ungdomsformand. Talentmiljø starter. Nyt reglement for klubmesterskab. Jette Christoffersen sælger sin Mountain Bike.

1994: Erling Karlsson skriver om O-løb i Sverige og Norge. 1995: Troels Nielsen bliver Juniorverdensmester i Stafet. Vi arrangerer Junior VM.

1996: HOHOK starter som elitesamarbejde mellem Holstebro og Horsens. Velling-Snabegård bliver årets O-Kort.

1997: Rasmus Holm Jensen vinder Wild West.

1998: Skovtoldene for de mindste starter op. Karsten Stald bliver materielforvalter. Kim Højmark indmeldes i klubben.

1999: Rosenvold åbnes på sort – hvid kort.

2000: Klubben fylder 30 år. Ole Søgaard indmeldes-

2001: Et nyt Bio Toi toilet ser dagens lys og præsenteres af Svend Aage Sørensen.

2002: Bent Vestergaard sidder fast i impassabel mose i Vrads.

2003: Vi arrangerer påskeløb.

2004: Ny aftægtsbane til Wild Midt West. Nisserally i bil.

2005: Ny struktur i bestyrelsen. Klubben modtager diplom for et godt idrætsmiljø for børn. Brændeovnen tages ned. Barrit Sønderskov indvies.

2006: Vi er medarrangør af verdensmesterskabet.

2007: Gitte Christensen bliver ny redaktør af klubbladet. Camilla Søgaard på landsholdet.

2008: Indvielse af klubhuset. Astrid Ank Jørgensen bliver junioreuropamester.

2009: Teknisk træning for voksne, ATK i ungdomsafdelingen.

2010: Klubbens 40 års jubilæum.

Lars Sørensen

40 ÅR

Jeg havde ikke noget valg — far hev os med til o-løb og så blev det familiens sportsgren mange år frem... indtil jeg selv kunne bestemme... og det blev helt andre interesser der vandt. Siden er jeg dog vendt tilbage til verdens bedste sportsgren.

Sådan startede det

Jeg startede som ti-årig, hvor min søster, Lotte, og jeg skulle med far, Jakob Ravn, ud til denne mærkelige sport. Det var dengang man endnu gik i skole om lørdagen. Jeg havde prøvet flere sportsgrene, men det her var alligevel anderledes. Det lød sjovt!

Det udviklede sig så lidt efter lidt. Mor (Lisbet) kom med og da tvillingerne (Mette og Martin) var store nok blev de også bragt med. Mor blev en medaljevindende løber, men jeg husker ikke tvillingerne, som aktive løbere - de var så små - men de var altid med når hele familien drog af sted i folkevognsrugbrødet.

Sådan kan man også dyrke o-løb

Først fulgte vi bare med familien i skoven — mig og min søster Lotte — og løb som man nu løber. Men med teenage-hormonerne drønende rundt i kroppen blev mit behov større for at lægge min egen stil. Jeg hoppede ikke sådan med på motionsbølgen og derfor kunne man møde mig i skoven... gående i sindigt tempo i mit cowboy-tøj.

Orienteringsporten kom til at byde på mange spændende oplevelser på sportsplanet, hvor vi deltog i mange spændende stævner som Midgårdsormen og Wild West. På det sociale plan mødte vi mange spændende mennesker og festerne passede lige et par teenage-piger. Men ikke mindst var jeg sammen med min familie. Vi kørte Danmark tyndt og så både skove og nærliggende turistattraktioner og så delte

vi begejstringen for o-løbet, både udfordringer, nederlag og sejre.

Mine næste mange voksenår bød kun på sporadisk berøring med o-sporten. Var vistnok med til et par Thy-lege, som far og mor arrangerede, men mere blev det ikke til. Jeg fik min egen familie og her stod det på fodbold, håndbold og gymnastik... på sidelinien for at heppe og i bilen for at hente og bringe.

Det startede først igen for alvor med lørdagsløb i min "egen skov" i Skanderborg. Og så skulle jeg da også lige prøve Påskeløbene... og derefter var jeg for alvor "hooked".

Nu er far og jeg fast inventar hver Påske og jeg møder op til alle de lørdagsløb, jeg overhovedet



kan slippe af sted til... sådan siger min familie vist. Og så sukker de: du ligner da også din far mere og mere... o-løb frem for alt... selv bryllupper og begravelser 😊

Det var som at vende hjem.. møde alle de gamle familier

Først var jeg lidt genert... hvordan ville det mon være at vende tilbage til klubben, som havde fået mine tidlige teenage-år. Men så fandt jeg ud af, at det var ligesom at komme hjem. Det var ligeså rart, trygt og sjovt som i gamle dage. Klubben var fyldt med både gamle og unge... og sydede af liv og glæde. Forskellen fra tidligere var bare, at jeg nu hørte til blandt de ældre.

Med Lene kunne jeg mindes Lottes og min debut som flaghejsere... dengang klubben afholdt Nordisk Mesterskab i 1975 og med, Steen, mindes jeg de glade fester i den store ungdomsflok, som klubben også rummede dengang. Og så falder tankerne på alle de skønne oplevelser, vi delte i ungdomsgruppen: kurserne, Jysk 3-dages, Norges-ture — og det glæder mig, at der stadig er lige meget liv i ungdomsgruppen og at klubben og forældrene bakker så meget op omkring dem.

Verdens bedste sportsgren

Jeg genopdagede o-sporten. Nu deltager jeg ikke længere, fordi far han siger, at jeg skal, men fordi det er sjovt... jeg oplever hvert eneste løb, som en skattejagt og det tænder jo barnet i mig... og så glemmer jeg at det er hårdt og udmattende at løbe op og ned af bakke... springe hen over bække og dukke mig under kradsende graner og undgå benspændende brombærkrat.

Det primære er at det er sjovt, for så kommer jeg af sted uden at skulle overveje om jeg orker i

dag. Men når jeg så er kommet af sted, kan jeg glæde mig over alt det jeg får med som bonus: Tempotræning, smidighedsøvelser, kraftpræstationer og pulsprovokationer. Alt sammen noget som fremhæves i tidens toneangivende sportsblade. Dem har jeg fornøjelsen af at gennemtrekke for at få inspiration til det sundhedsmagasin, jeg er redaktør af på mit arbejde. Alt det får jeg med, når jeg dyrker min yndlingssport.



THYLEGENES HISTORIE

- et parallelløb til -
Horsens Orienteringsklubs historie



Thylegene er, på nær et år, jævnaldrende med Horsens Orienteringsklub, idet de 39. Thylege bliver afviklet i klubbens 40. jubilæumsår. Da Thylegene sammen med lørdagsløbene er en del af Horsens OK 's identitet, skal deres historie hermed skrives.

Inspirationskilderne var Thylejren i Frøstrup og De Olympiske Lege i München 1972. Tanken var en cocktail af de to bevægelser. Skabe noget, der gik ud over den gængse hverdag og som samtidig havde karakter af noget bestandigt. Omsat i nutidens sprog kunne mottoet lyde: "Ægteskaber forgår - Thylegene består!" Nok er der blevet "tyret og leget" Nordenfjords, men det har alligevel nogle år været svært at overholde Thylegenes 5-dobbelte formålsparagraf:

1. DET PRIMITIVE
(ang. sove-, spise-, toilet- og badeforhold)
2. DET NATURLIGE
(tæt på Danmarks storslåede natur)
3. DET NORDLIGE
(dvs. Nordenfjords, altså nord for Limfjorden)
4. DET SPORTSLIGE
(o-løb efter devisen:
Du har ikke din krop, du er din krop)
5. DET FESTLIGE
(det glade samvær under nattefesten)

Som årene gik, blev det kutyme, at vi under spisningen lørdag aften mindedes de forrige Thylege, deres værter og mestrene med en skål. Da jeg som sprechstallmeister var nødsaget til at drikke ud hver gang, indførtes portionsvis skåling for først 3, så 4 og endelig 5 Thylege ad gangen.

Her følger Thylegene år for år med stederne, værterne og mestrene i nævnte rækkefølge i linien med årstallet. Stikordene i parentes til de enkelte lege skulle gerne vække gode minder hos deltagerne og give nye lyst til at være med:

1972: DOVER - Ravns - Troels Jensen
(18 deltagere i en garage, kantareller og porse - bal på Ydby kro - Rikke med ble midt i en vandpyt, Troels (før han blev to-sproget) til Elin: "De' er jo bar'wan" - Hans Linne ikke startklar om søndagen - Mette Filskov sammenlagt vinder af børnebanen)

1973: KLIM - Jensens - Christen Filskov
(Det lange bord - Mona og Finn Ingwersen "giftes" - omtale i kortbølge-radioen)

1974: LODBJERG - Filskovs - Preben Jørgensen
(Lejrslagning hos en landbofamilie - Thylegetidsplanen opstår)

1975: HVIDBJERG - Holms - Finn Ingwersen
(Poul genoplever sin spejdertid i Hurup ved at placere legene midt i skoven med ingeniørkonstrueret felttoilet)

1976: ØSTERILD - Nielsens - Troels Jensen
(Snusket FDF-hytte, men med dejligt vejr - de såkaldte "tyrelege" med Troels som fløjtyr med ring i næsen)

1977: SKAGEN - Christensens - Cai Skovbjerg
(Ødegården nær værtens fødehjem - sol- og havbade)

1978: THORUP - Jensens for 2. gang - Ole Christensen
(Bag købmanden, men i øsende regn - nattefesten reddes i et CF-telt og min 10-årige søn Martin danser sin første erotiske dans ifølge Aranka)

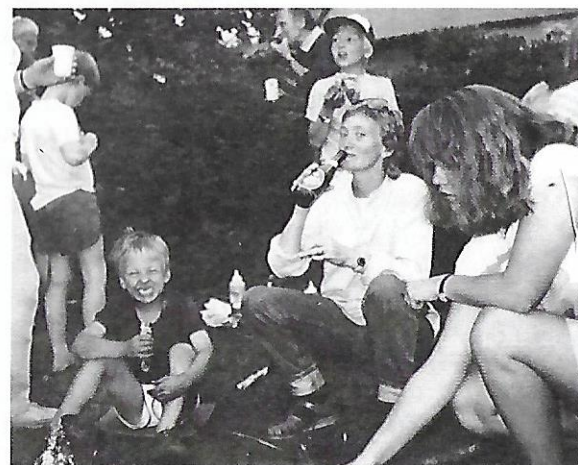
1979: TVERSTED - Nielsons - Troels Jensen
(Bondegårdsferie hos Ole Nielsons forældre - bal i laden med levende musik)

1980: FJAND - Filskovs for 2. gang - Troels Jensen
(Søndenfjords på dispensation hos værten i Husby - dér hvor Poul Schwarz og co. fik portvin i porten, brændevin i brændestablen og bordvin ved naboens bord - Bjarne Nørskov nåede ikke på højkant dagen derpå, kun hovedet så dagens lys)

1981: DOVER - Ravns for 2. gang - Kent Hansen
(10-års jubilæum med 99 gravhøje på løbskortet - Mette Filskov vinder af mellembanen og Tanja Knudsen yngste deltager 12 dage gammel - eftergilde med lammekøllen af Buller og rødvin, værten hjem til Ravnereden på budcykel, let tilskadekommet)

1982: HJARDEMÅL - Nielsens for 2. gang - Troels Jensen
(Hoteltcampingplads - i CF-telt med Henning Nikolajsen som forsanger)

1983: HVIDBJERG - Preben Jørgensen/ Per Filskov - Jan Møller
(Værtsparet af anden o-generation -



øsende regn, men legene beskyttet af Ole Mønsters "halvtag" - Jørn Mathiesen klappede sammen i klapstolen)

1984: TORNBØY - Thyssens - Kent Hansen

(Fornemt arrangement med tre overnatningsmuligheder forestået af Aase og manden bag kvinden: Jørgen - Preben Jørgensen kærtegnede sin tidligere udkårne med en "flyvende mare")

1985: VOGN - Strårups - Jan Thomsen

(Højeste grad af Thylegekomfort med Svend Maraton Erik cigaretrygende i århundredets dejligste brandert)

1986: LODBJERG - Henning Larsen/Flemming - Bjerre Preben Jørgensen

(Preben Jørgensen svævede hen over lyngen som den eneste gennemførende på lang, på mellem ingen (problemet post 11) - Prebens træningstaktik: forelskelse. Ofret: Britta)

1987: BUNKEN - Parret Preben/Britta - Flemming Jørgensen

(Topløse piger i gryderne i Råbjerg mile, for der var sol over milen fra solopgang til nedgang - jeg kom til at løbe med Jørgen Thyssen. Det kom til at koste mig mange minutter. For Jørgen ville absolut have, at posten skulle ligge på skråningen ned til milen, hvor pigerne lå i Kristi korsstilling - tre skiftehold til at holde Jørgensen med selskab lørdagsnatten igennem - Kirsten Skovbjerg gennemgående til Cai's ærgrelse)

1988: SVINKLØV - Ditlevsens/Eigil og Ellen - Henning Larsen

(De Thylege, hvor Kaj bad Vorherre om at måtte finde post 17, og så var den der; men førerstillingen blev sat til på post 18, selvom Kaj bad undskylde, at han bandede. Larsen blev mester - Trilles stafetløb og klemmeleg og svalereden i Hanbohus, der blev reddet)

1989: LILD - Knudsens/Christoffersens - Troels Jensen

(Jakob nummer sidst i maratontiden 3.42 timer;

hjulpet over mål af Karl Ditlev - opførelse af Grethes "Prinsessen og den gode ranke ridder Pedersen" - I Thy er verden endnu i orden)

1990: TORNBØY - Grønbæks - Jan Møller

(Hårdnakket banelægning af Morten: "Nu skulle der tages hævn over de gamle" - 14 udgik - jeg gik ud som optimist, fandt post 2 efter 80 minutter og aldrig post 9 og kom hjem som buddhist. Opgi håbet, og du går bort som en fri mand)

1991: DOVER - Ravns for 3. gang - Per Filskov

(Thylegereception i "Ravnereden", hvor legene startede i 1972 - kortet opmålt for 100 år siden, pointløbets 30 gravhøje lå, hvor de har ligget i over 3000 år - resultaterne udskrevet på edb)

1992: SAMSØ - Kildehøj/Frahm Rix - Carsten Thyssen

(Det smukkeste o-løb i legenes historie i bakkerne i den nordlige del af øen - stor fest: "Og det var Danmark. Og det" - "Deutschland, Deutschland ... Alles ist vorbei. Alles ..." efter EM-sejren - jeg fik ikke løbet mange points hjem om søndagen, men fik til gengæld Thorkild Bjørnvigs autograf på bagsiden af kortet)

1993: LIVØ - Preben og Britta for 3./2. gang - Carsten Thyssen

(Og vi var på Livø og løb Livø rundt - udfordrende, men en skøn oplevelse - mest brugte bemærkning: "Her har Jørgensen s'gu ikke været")

1994: TVED - Ditlevsens for 2. gang - Troels Nielsen

(Regulære baner på rigtige o-kort, men samtidig i en typisk klitplantage - bad i den reneste Nors Sø - under opvasken i Teutonerhytten slog mandfolkene på lang bane til: Der blev vasket op på rekordtid med toparallelle transportbånd med Kaj Grønbæk ved start og Kaj B. ved målet køkkenskabene).

1995: ENDELAVE - Jarl Rolighed - Carsten Thyssen

(Logering på et gods Louisenlund, men det primitive

viste sig ved at vi løb i søer - om søndagen tre timers cykelorientering Endelave rundt)

1996: HVIDBJERG - Skovbys/Strårups for 2 gang - Flemming Thyssen

(Det primitive vendte tilbage: Hente vand i dunke fra Hvidbjerggård, én toiletspand til herrerne og én til damerne, tage sit affald med "hjem" - starten gik fra Vesterhavet og der blev lyst for Susanne og Carsten)

1997: NYSTRUP-VANDET - Bauns - Peer Strårup

(Et flot arrangement med bad i dejligt frisk vand i Vandet sø, men kun 27 deltagere)

1998: GRENÅ PLANTAGE - Thyssens for 2. gang - Tage Baun

(Kun 19 deltagere, men efter Tage Bauns udsagn de bedste Thylege - han vandt både den lange bane og pointløbet iført den gule førertrøje, Jørgen Skovby vinder mellem og Lis Larsen kort)

1999: SVINKLØV - Christoffersens/Knudsens 2. gang - Flemming Thyssen

(Arrangeret som et B-løb, stævnecenter Hanbohus, 40 deltagere)

2000: BUNKEN - Ivan og Hennig Larsen - Poul Erik Christensen

(Sørig lejrskole - Thymesterens vindertid 1.40. Min tid over 3 timer)

2001: DOVER - Ravns for 4. gang - Troels Nielsen

(Det 30. Thylege med reception i garagen i "Ravnereden", hvor legene startede 1972, "væskeposten" Thy-fadøl - ét point for hver gravhøj)

2002: ÅLBÆK - Strårups/Skovbys for 3. gang - Carsten Thyssen

(På Thylegekortet fandt jeg post 1 efter 30 min.s forgæves søgen - tabte modet, men trods alt et dejligt løb i fuld solskin - jeg udgik med tiden 180.55 min., kun slået af Alex, der udgik med 182.15)

2003: ENDELAVE - Lars Sørensen/Knud Chr./Stall - Flemming Thyssen

(Våd lørdag, men flotte kort og med SPORTident for første gang i Thylegenes historie - traktortransport til Øvre Nord og pointløb i pragtfuld natur under høj sol)

2004: BLOKHUS - Ellen og Eigil for 2. gang - Troels Nielsen

(Husk på, at det vigtigste for dig er at deltage, ikke at vinde - jeg blev sidst 87 min. efter mesteren og fik heller ikke alle 77 poster inden for en time i pointløbet)

2005: HUSBY - Alex og Henning Hansen - Jørgen Christoffersen

(Mesteren var den eneste, der fandt post 11 på lang bane, de andre udgik - ved pointløbet fandt jeg kun to af de 69 poster, men lykkeligtvis nr. 50, gårdsdagens skæbnsvangre vandhul)

2006: TVORUP - Britta Ank/Preben for 3./4. gang - Carsten Thyssen

(Desværre deltog jeg ikke. Årsag: Min kone Lisbet fyldte 70 og fejrede det på den græske ø Skiathos)

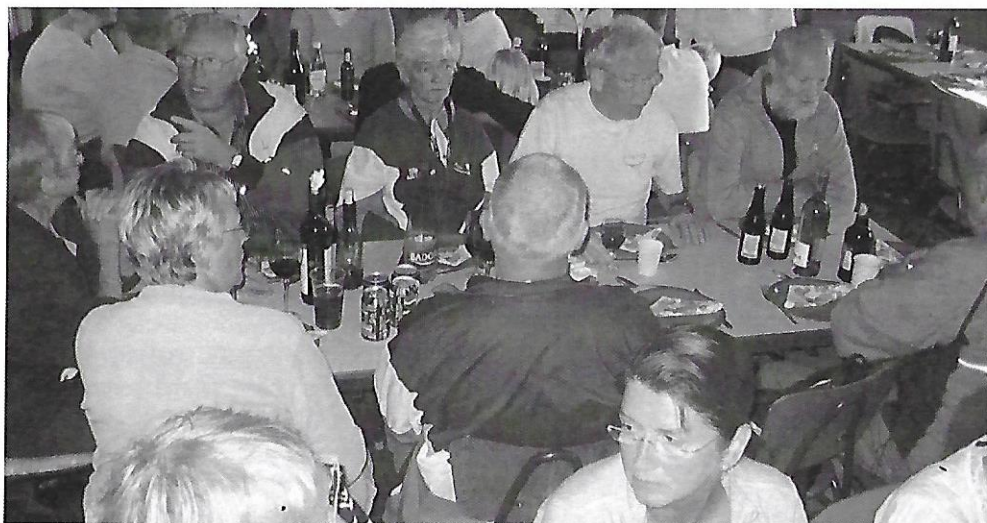
2007: VESTER THORUP - Erna og Poul Erik Christensen - Troels Jensen

(Flot arrangement i silende regn - Svend Aage beretter: Så var starten der. Fat i kortet og de værste anelser blev ikke gjort til skamme. Det så nøjagtigt lige så svært ud, som det plejede. Lidt hen ad stien, ind til højre, og så burde den være der, og tænk: Det var den osse. Cirka 150 m før post 3 møder jeg Jørgen Thyssen. Han leder efter min forrige. Jørgen plejer at være sikker, men under Thylegene kan alle bomme. De næste poster gik rimelige, men post 7 var med kompaskurs og intet alternativ. Pludselig var der et hegn på tværs. Satans! Hvad nu? Højre eller venstre. Højre vandt. Lidt roderi og jeg var på vej til et sikkert udgangspunkt, men pludselig: Bingo, der var den. Kun 19 min. tog det og det er ikke lang tid, når uheldet først er ude. Næste post var mellem to høje, forsøgte at følge en højdekurve, men der var mange steder "mellem høje". Fejlpaceret

post tænkte jeg. Pludselig stod jeg på en bakketop, fantastisk udsigt, nedenfor lå skovens trætoppe, og derefter klitter og så Vesterhavet. Oven i købet stod der en bænk, og her sad jeg et øjeblik for at nyde synet. O-løb er konkurrence, men bestemt også naturoplevelser, som ikke ret mange andre får. De næste poster gav ikke de store problemer. I mål efter 1.43.17. Men hvad med de andre på banen? Jeg har vist glemt at fortælle, at de øvrige på banen var stærke kvinder, så forventningerne var små. Men min tid var den bedste, værste konkurrent Elin havde ikke fundet post 8. Behøver jeg at fortælle, at armene først lige er kommet ned!)

2008: TVORUP ØST - Bauns/Lene og Vide 2. gang - Carsten Thyssen

(Stævnecenter Søhytten Vorupør med 30 sovepladser. Fælles Thylege-middag med Aase Thyssen som madmor. Bingoløb med 18 poster)



2009: TRANUM - Christoffersens/Knudsens for 3.gang - Flemming Thyssen

(Desværre blev der ikke givet løbstilladelse til Trend skov, men point-løbet fandt sted på specielle kort omkring hytten Cimbrerborg ved Trend, et dejligt sted med en utrolig smuk udsigt ud over Limfjorden)

2010: HOVERDAL? - Thyssens for 3. gang - Thymester?

2011: DOVER - Ravns for 5. gang - Thymester?

(Thylegenes 40 års Jubilæumsløb!)
Jacob Ravn



Veteranklubbens start

Det er ikke nemt, det her at skulle skrive noget, når jeg ikke har Jögge og "Skogsport" at støtte mig til, men når der nu er et jubilæum, som er stort går jeg i gang.

Det begyndte med, at Lars havde læst i O-posten om Fåborgs veteraner. Herefter kontaktede han mig. Han måtte have hørt, at jeg var blevet "hjemmegående", om ikke jeg kunne tænke mig at prøve på, at starte en lignende veteranklub op her i Horsens. Det gjorde jeg så, selvom jeg er en grønskolling inden for denne herlige sport. Torsdag den 21. august år 2000 (nå, så har vi 10 års jubilæum næste år!!!) var dagen. Ville der komme nogen? Det gjorde der: Amse og Knud Erik, Kirsten og Ejnar, Gunnar Poulsen, Gunnar Skovgaard, Jørn Mathiesen og undertegnede. Behøver jeg at skrive, at det er en succes?

Lars, formanden, ville gerne have en af os i bestyrelsen, som så skulle være formand for veteranklubben. Det var der i hvert tilfælde ingen af os, der ville. Knud Erik foreslog, at bestyrelsen fik et telefonnummer, hvis der nu var noget, de ville vide. De fik mit nummer. Ugen efter kom Knud Erik med en "kæp" som ligner, hvad fantasien synes den skal. På denne kæp står der på en lille læderlap "forkarlen". Kæppen fik jeg. Jeg kan ikke væltes, til gengæld forpligter det (lidt). Når jeg er blevet

for gammel til at være "forkarl", vil jeg overrække kæppen til en anden, som så er "forkarl", men den tid, den glæde (eller sorg).

Det kører rigtig godt uden formand. Vi tager os af rigtig mange ting, men ingen skal spørges. Det er da klart, at der er nogen som tager "teten", fordi de ved, at præcis lige det, er de gode til og har lyst til, og behøver de hjælp, får de også den af os andre.

Og hvorfor går det så godt. Jo det er nemt at svare på. Vi elsker O-sporten, vi elsker naturen og vi elsker vores klub, og ikke mindst at vi har det "kanon" sammen.

Vi startede 8 - og nu 9 ½ år efter er vi næsten 40.

Forkarlen (p.t. Erling)



Ingen orienteringsløb uden en skov

I Horsens orienteringsklub har vi ca. 70 O-løb om året. Det fordeler sig enten som et lørdagsløb eller som et tirsdagsløb. Dertil kommer night champ, skoleorientering o.m.a. O-løb. Så når året er omme, ligger vi vel på omkring 100 løb. Fælles for dem alle er, at vi skal bruge en skov til vores aktiviteter.

Vi er så heldige her i Horsens, at vi har en del skove i kommunen og i dens opland.

Skovene er opdelt to kategorier, i statsskove og private skove. Statsskovene er opdelt i A og B-skove. I A-skove må der foregå friluftaktiviteter i, hvorimod i B-skove, som betyder "beskyttede skove", er det meget svært at få en tilladelse til, hvis man ikke ligefrem skal afholde et DM eller VM. Derfor kan vi ikke bruge Velling/Snabegård til et lørdagsløb. Boller Nederskov/Boller Overskov og Klokkedal var før i tiden også B-skove, men nu er det kun Klokkedal og Boller Nederskov øst for Fiskebæk, der stadigvæk er B-skove. I de private skove er det især jagtsæsonen man skal være opmærksom på, d. v. s. fra d. 16. maj til d. 16. juli og fra 1. oktober til 31. december. Tager man lidt vest på, hvor kronvildtet lever, starter jagtsæsonen allerede 1. september.

Med det i baghovedet begynder man så småt at lave næste års terminsliste. Først lægger jeg de faste ting ind, såsom påskeløb, division match, åbne løb som klubben selv afholder og hvad der ellers kan være. Så får jeg en plan fra ungdomstræneren (tirsdagsløb) som så bliver lagt ind. Derefter skal jeg have fat i DOFs terminsliste, hvor jeg kan se, hvornår diverse DM og JFM er. Så det er et større puslespil at få det hele til at gå op, hvor man ikke bruger de lidt bedre skove, når der er DM eller JFM, men de skal også bruges, inden jagtsæsonen går ind, samtidig med at vi ikke løber i den samme skov al for tæt på hinanden. Når man så selv syntes, at terminslisten ikke kan blive ret meget anderledes, begynder man at søge skovtilladelser. I statsskovene søger man i dag via deres hjemmeside,

så det er meget nemt. Private skovejere skriver jeg til, at vi kommer den og den dato og hvor mange vi ca. er, og for det meste giver det ingen problemer. Når jeg har snakket med de private skovejere, er en af de ting, de går meget op i, om der er pænt og ryddeligt når vi forlader området, og det har vi altid blevet rost for. En anden ting er f.eks. i Ølsted Kærskoven, hvor en af skovejerne var lidt træt af at vi løb i skoven i jagtsæsonen (Ølsted kærskov er 1/2 statsskov og 1/2 privat skov), så jeg tog ud og snakkede med ham om, hvad vi kunne gøre, for at han og vi kunne acceptere, at vi løb derude. Der blev vi så enige om at holde et stykke i det nordlige område fri for løb hele året. Hvor vi så til gengæld fik en korridor over til Dallerup skov.

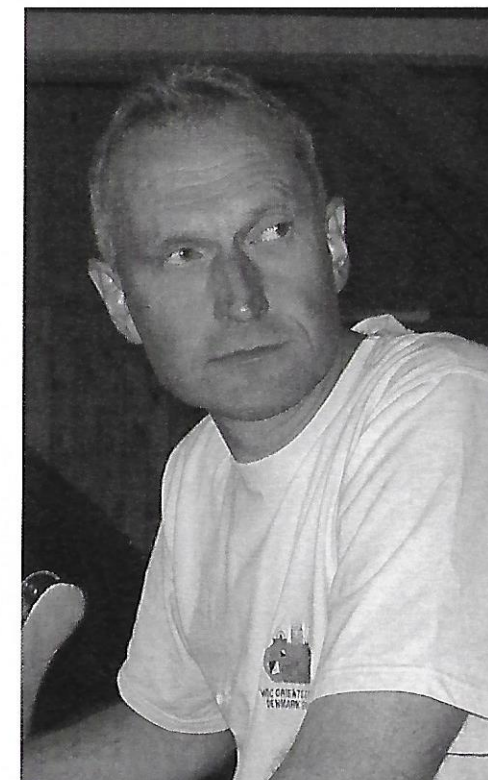
En anden ting, som I måske ikke går og tænker over, men for at få lov til at løbe i Hansted skov, skal jeg have tilladelser fra 18 lodsejere.

Jeg havde fået en tilladelse til at afholde DM klassisk i Nr. risager/Skovsbøl plantage i 2010, men den trak de tilbage og så stod vi der lige før sommerferien i

2009 uden en skov. Vi blev så enige om at prøve Højlund plantage. Et stort område af Højlund plantage administreres af Hededanmark, så der startede jeg med at søge, men på grund af sommerferien trak det ud med en tilladelse, men i slutningen af August måned fik vi den. Så langt så godt, nu manglede vi kun de private lodsejere.

Jeg havde fået en liste af Kaj og Jytte over ejerforholdene af de private lodsejere med tilf.

numre. Så var det bare at gå i gang fra en ende af. Jeg kunne godt frygte, at når jeg fortalte dem, hvor mange der ville komme og løbe (600) at nogle af dem ville stå af, men min frygt blev gjort til skamme. Jeg fik kun positive tilkendegivelser fra alle 13 lodsejere. I slutningen af september, havde vi alle tilladelserne. Så er det rart at arbejde med.



Det er så op til os, at vi stadigvæk kan komme i deres skove.

O-hilsen

Skovkontakt manden
(Henning Hansen)

Min tid som redaktør

Jeg stiftede bekendtskab med orienteringssporten som spejder i slutningen af 1960'erne. En lørdag i 1971 var jeg kørt til Bjerre Skov for at kigge på fugle, hvilket var min store interesse dengang. Jeg var ved at være færdig, og var på vej hjemad, da en af mine tidligere skolekammerater fra min tid i Bjerre kom ned til Bjerre Sø sammen med sin lillesøster. De spurgte om jeg havde set nogle orienteringsløbere, for de havde læst i avisen, at Horsens Orienteringsklub afholdt træningsløb i Bjerre Skov i dag. Mens vi stod og snakkede kom en løber forbi, og han havde tid til at fortælle os, at hvis vi skulle til træningsløb, så var startstedet oppe ved skovfogedboligen. Den vidste jeg hvor lå for jeg gik i klasse med skovfoged Torp-Hansen's datter. Jeg gik med dem derop og når jeg nu var der, så kunne jeg jo ligeså godt tage en bane sammen med dem.

Efter løbet kom en vildmand med halvlångt hår og kraftigt fuldskæg hen til os for at høre hvad vi var for nogen. Det var Axel Stobberup. Han inviterede os til næste træningsløb i Klokkedal og fortalte lidt om klubben. Jeg blev fanget af den gode stemning og af den snak, som løberne havde med hinanden efter løbet. Det kendte jeg ikke fra fodbolden, som var min sport dengang, og som jeg dyrkede på et rimeligt højt niveau – som målmand på ynglingemesterrække. Jeg besluttede mig for at skifte idrætsgren og tog til træningsløb de næste mange lørdage.

Ved et af de første løb kom Axel med et lille blad, hvor der stod Horsens OK på. Det var det første nummer af klubbladet. Det var Axel selv, der havde sat bladet sammen og fået det trykt. Kvaliteten var fornem. Bladet var offset-trykt i modsætning til de fleste andre klubblade der var fotokopieret. Fra starten var linien lagt: gode fotografier fra klublivet, beretninger fra arrangementer og løb samt oplysninger om fremtidige løb og arrangementer. Det hele krydret med tegning fra blade og aviser samt originale tegninger fra Niels Gårdsteds karakteristiske hånd.

Efter de første eksemplarer fra Axel overtog Inga Hauge og Niels Gårdsted redaktionen og efter et par år kom Svend Wonsild til som redaktør. Jeg var efterhånden blevet meget engageret i klubben. Deltog i snart sagt alle træningsløb samt mange åbne løb og var med til ungdomskurser. Jeg var begyndt som korttegner under Axels kyndige vejledning. Jeg spurgte Svend, om man kunne komme med i arbejdet med klubbladet. Det kunne man godt – hvis man ellers havde evnerne! Svend inviterede mig med til at lave næste nummer.

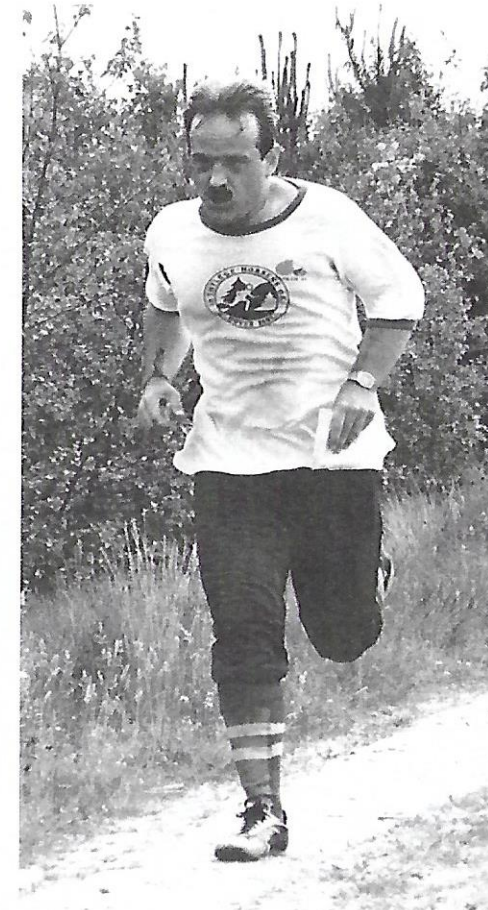
Inden jeg mødte op i Svends lejlighed på Beringsplads syntes jeg, at jeg skulle bidrage med noget originalt – når nu Svend havde udfordret mig med hensyn til det med evnerne. Sammen med min kammerat fra Hornslyd – Jan Lindegaard Christensen – eller som han blev kaldt: Jan Skornager, havde jeg fundet på et godt og rammende navn for et klubblad i en orienteringsklub: Udløberen. Navnet var resultatet af en brainstorming. Vi havde jo set at andre klubber var begyndt at have klubblade med navne som: Kompasrosen, West-nyt, Snabposten osv. Mange forslag kom på bordet, men da Jan pludselig siger "Udløberen" var jeg ikke i tvivl: Det skal klubbladet hedde – for det kombinerer en terrænbeskrivelse fra skoven med et klubblads funktion i klublivet. Jeg fik associationer til budbringeren, der med budstikken bragte meldinger ud. Jeg blev naturligvis glad, da Svend var med på, at klubbladet skulle have dette navn. Da det var min (og Jans) ide, så synes han også, at jeg selv skulle sætte den første forside op med navnet på langs i kanten af højre side. Jeg kan stadig huske, hvor stolt jeg var, da det første nummer af "Udløberen" dumpede ind af brevsprækken med posten.

Jeg lavede klubblad sammen med Svend et par år. Mogens Straarup kom også med i redaktionen og da Svend på et tidspunkt ønskede at stoppe overtog Mogens og jeg arbejdet. Jeg kan huske det første

nummer, som vi selv stod for. Det var i 1974 for jeg kan huske at billederne på forsiden var af Mona Nørgaards og Bernt Frilén's sejrscens ved VM-festen i Viborg. Mogens og jeg var stolte af bladet og vi var spændte på at høre Svends kommentarer. Et par dage efter, at medlemmerne havde fået bladet med posten fik jeg en kuvert med Svends eksemplar. Det var fyldt med røde streger på alle sider: billederne på forsiden skulle have været rykket lidt op, teksten på side 3 stod lidt skævt, det var for meget luft imellem afsnittene i en artikel osv. osv. Svend var en pertentlig læremester.

Det var faktisk et stort arbejde at lave klubblad dengang. Vi havde jo ikke computere og sådan noget. Vi havde en skrivemaskine, papir og de grønne opsætningsark, hvor der var trykt et millimeter-net på. Det smarte ved offset-tryk var, at alt hvad der var med denne grønne farve ikke kom med i trykningen. Arbejdsgangen forløb således: Først fandt vi ud af, hvilke emner, der skulle med. Så udvalgte vi de personer, der skulle skrive om de forskellige emner. Artiklerne kom så ind håndskrevne eller skrevet på maskine. Vi skrev så indlæggene rene på skrivemaskine med carbonpapir. Hver side skulle så klippes eller skæres til helt inde ved bogstaverne og så limes op på de grønne opsætningsark. Dernæst skulle der findes foto til artiklen. Som én af Svends mange ideer startede klubben et foto-arkiv, som i dag er en guldgrube som dokumentation af klubbens historie. Hvis der skulle sættes et fotografi ind i artiklen, så skulle teksten skrives igen i en anden bredde, dér hvor billedet skulle ind. Og det enkelte foto skulle lige omkring Axel inde på Kommunen, hvor de skulles "rastes". Udover foto-arkivet, så begyndte Svend også en udklipssamling med tegninger fra blade og aviser og for det meste lykkedes det os at finde et billede eller en tegning, der illustrerede artiklens emne på en sigende måde.

Det blev til en del blade i den periode. Men efterhånden blev tiden knap og redaktionsarbejdet



blev givet videre til Lisbeth Ravn, der fik hjælp af Trine og Lotte. Der har efterhånden været mange redaktører af klubbladet, men enkelte har skilt sig ud og skal fremhæves:

Axel Stobberup – der så vigtigheden af, at klubben fik et organ til distribution af oplysninger om arrangementer, løb og organisatoriske forhold. Klubbladet blev fra første eksemplar en slags håndbog for klubben, hvor man kunne finde konkrete fakta om bestyrelsen, medlemslisten, referat fra generalforsamlingen, hvilke åbne løb, der

var i den kommende tid, beretninger fra Thy-leg og DM'er. Disse beretninger blev for mange en interessevækker, hvor folk sagde "Det lyder til at have været sjovt. Det vil jeg med til næste gang". Tak til Axel for at have startet det hele.

Svend Wonsild — der var redaktør med dén indfaldsvinkel, at hvis vi alligevel skal lave et klubblad, så kan vi ligeså godt lave det ordentligt. Svend er et ordensmenneske og det kom klubbladet til gavn. Jeg har fra mange andre klubben hørt bemærkninger om, at Horsens klubblad jo var helt professionelt lavet — både hvad angår indholdet men især når det handler om formen. Det er Svends fortjeneste. Tak til Svend for at have sat den høje standard.

Karl Ditlevsen — der gennem mange år var ansvarlig for såvel klubbladet som jobbet som klubfotograf. Han formåede også at samle en stor gruppe medlemmer, der sammen stod for op sætningen af bladet, så det hele ikke hvilede på redaktøren. Tak til Karl for den kolossale arbejdsindsats.

Og tak til alle jer andre der på en eller anden måde har deltaget i redaktionsarbejdet med klubbladet. Jeres indsats er årsagen til, at Horsens Orienteringsklub har — det som andre har kaldt "landets bedste klubblad".

Preben Jørgensen
Redacteur Emeritus

